

El camí pictòric a partir de la celístia de Jordi Fulla

**Can Framis de la Fundació Vila Casas
Barcelona**

De l'11 de febrer al 16 de juny del 2019

*“Allí on no passa res
s'esdevé tot.
Restar quiet o moure's:
tant se val”*

Així es pot llegir al poema *El testimoni*, de Lluís Calvo, molt important per a l'exposició del llindar de Jordi Fulla, que es pot veure a Can Framis de la Fundació Vila Casas, comissariada per Natàlia Chocarro, tancant un cicle iniciat fa sis anys. Tot té un principi i un final. Alfa i omega convertida en llindar i celístia. Un depredar el temps característic de Fulla traçant a partir de no realitzar o no buscar una obra mística o còsmica. Més ben dit, senzillament, és el seu contacte amb el món tal com és. Es podria considerar un pragmatisme místic a partir d'una obra plena de significats, d'elements que es troben allà, que no pots ni vols evitar-los. Aquest mantra significa molt en l'obra de Jordi Fulla. L'alliberació recitada pictòrica s'inicia amb l'estudi de les cabanes de pedra seca característiques del món rural que tan bé coneix l'artista. Una mirada on es vol cercar el buit mental i que ens vol transportar a l'origen de la naturalesa, a un treball de la ment i de la mirada, a partir de nou peces que es poden veure a la primera part de l'exposició. Un fil directe per tractar l'acció de traspassar el llindar i trobar-nos directament amb la celístia. Cel, fosc, claredat, silenci, solitud, joc de formes, sinuoses i obscures, que són elements de les pintures de cabanes que Fulla realitza a partir de l'estudi i del treball de manera metòdica, que el porta a una buidor mental. Aquest treball repetitiu Fulla considera que li interessa per al salt al buit en què no penses ni en el que estàs fent, traç

directe amb l'espectacular peça *L'envers du monde* (els títols en l'artista d'Igualada tenen una funció clau) que fa de contrapès expositiu. Una mena de pas cap a les diferents sales següents.

Amb *La pell de l'amnèsia*, Fulla realitza unes instal·lacions on l'especificitat d'una narrativa i d'un discurs específic d'un lloc esdevé clau d'un moment vinculat a un escenari d'immersió psicològica i de trasllat mental. Joc de percepcions entre el món tangible i l'intel·ligible.

L'habitació del gra és un joc de precisió a partir d'una instal·lació creada amb diferents artistes i gent de la cultura com ara Vicenç Viaplana o Vicenç Altaió durant nou dies. Dibuix de vibracions i de símbols que agafen forma amb l'estora de milers de llavors de blat. Aquest pas del temps construït aquesta *dharana* transporta

l'espectador a ser subjecte pictòric clau de l'exposició i a voler traspassar aquesta porta de la cabana o l'obertura de la part superior per així devorar l'instant.

Com deia Ed Ruscha, “l'art ha de ser alguna cosa que et produeix un grinyol al cap”. Amb la pintura de reflexió de Jordi Fulla a Can Framis, és un baluern seguit i constant de virtuosisme, inquietuds personals, mostrant tot allò que no es veu reflexionant sobre el procés de conèixer i enfrontar-nos a la realitat.

Carles Toribio

El dia 16 de maig, sobtadament, va morir Jordi Fulla. Aquest article, escrit abans de produir-se el decés, vol ser un homenatge a la figura de l'artista que ens ha deixat als 52 anys.

Jordi Fulla. *L'habitació del gra*.

